

Hoe jij begon? Dat weet je natuurlijk best: in de buik van je moeder. Maar hoe kwam je daar terecht? Dat heeft je vader gedaan, toen hij seks had met je moeder. Hoe dat precies gaat vraag je maar aan je ouders. Als je het wilt weten tenminste.

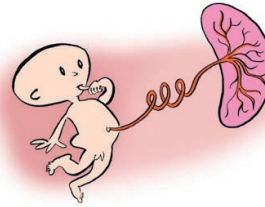
Omdat de mens een diersoort is kun je ook gewoon naar andere dieren kijken. Op televisie, op straat of in de vensterbank. Een mannetjesleeuw die boven op een vrouwtjesleeuw kruipt. Een hond die treintje speelt met een andere hond. Een vlieg die op een andere vlieg gaat zitten. Jij denkt misschien dat ze aan het spelen zijn. Maar wat je ziet is pure liefde. Of in elk geval pure voortplanting. De piemel van het mannetjesdier gaat naar binnen bij het vrouwtje en als ze een tijdje vrijen komt er zaad uit. Geen zaadjes zoals bij een plant. Die zijn veel te droog. Nee, een slijmerig goedje met wat zaadjes erin. In de buik van het vrouwtje zwemt het zaad naar een eitje toe. Met een beetje mazzel bevrucht het zaad het eitje. Dan kan er een kindje uit groeien. Of een heleboel kindjes. Dat ligt eraan welk dier het is.

Mensen doen het net zo als de meeste dieren. Alleen doen ze het meestal niet op straat of in de vensterbank. Ik weet zelfs bijna zeker dat jij gewoon in het bed van je ouders bent gemaakt. Miljoenen zaadjes zwommen naar het eitje in je moeders buik. Het snelste zaadje glipte bij het eitje naar binnen. De andere zaadjes dropen af. Het eitje was bevrucht: dit was het begin van jou.

Vanaf dat moment begon je te groeien. Het eitje deelde zich in twee stukjes. Die stukjes noem je cellen. Die cellen deelden zich ook weer in tweeën en die ook weer en zo ging het maar door. Sommige cellen gingen met z'n allen je hersens maken, andere je neus en weer andere cellen maakten je kleine teen. Je snapt wel dat er negen maanden voor nodig waren om zo'n mooie baby te maken als jij.

Al die tijd had je op de plek van je navel een slangetje zitten dat vast zat aan de moederkoek, een soort pizza die samen met jou

groeide in je moeders buik. Via die moederkoek kreeg je zuurstof binnen en eten. In negen maanden werd haar buik zo groot als een basketbal. Hoog tijd voor jou om eruit te komen.

Het kan zijn dat een dokter je tijdens een operatie uit de buik heeft gehaald. Soms is

dat beter voor de baby of de moeder. Niks mis mee, hoor. Maar de meeste kinderen worden op de natuurlijke manier geboren. Dan duwt de buik van de moeder de baby stukje voor stukje naar beneden. Dat doet best pijn en het kan uren of zelfs dagen duren. Maar uiteindelijk floept de baby er altijd uit.

Na de bevalling gaat de baby meteen op zoek naar de tepels van zijn moeder. Net als een pasgeboren veulentje of welpje. De moederkoek is niet meer nodig en komt ook uit de buik. Het slangetje wordt meestal door de vader doorgesneden – doet-ie tenminste ook nog wat nuttigs. Als hij het netjes heeft gedaan, heb je nu een mooie navel. Kijk maar eens goed: het is een souvenir van je geboorte. Alle zoogdieren hebben er een.

